

تو ای پور دیدار ایران زمین
تو ای شعله دودمان کیان
سزد گر سپاری به این نکته گوش
که فرمود پیغمبر آن را بیان
اگر دانش اندر ثریا بود
بدان دست یابند ایرانیان
دراین بی کرانی که تا جاودان
روان از شط زمان باشتاب
براین طارم لاجوردی به زخم
نوشته است روشن تراز آفتاب
نشان رهایی و گاه خرد
نیابی مگر در سطور کتاب